

POROČILO O PRAKSI V TUJINI

Priimek in ime	Samo Temlin Kranjec
Podjetje	Nordic Unique Travels

Moje delo na Finskem se je začelo v začetku meseca decembra in je zajemalo vse od grafičnega oblikovanja, pa vse do vodenja socialnih omrežij ter slikanja. Spoznal sem tudi kako je snemati s dronom, ter preizkusil nekaj zelo dobrih fotoaparatorov. Ta izkušnja je bila zame nekaj povsem novega, saj se še nikoli prej nisem selil več kot 2000 kilometrov stran, in tudi ta razdalja da vsemu skupaj poseben čar.

Finska sama po sebi je zelo posebna država saj ponuja specifično kulturo in pa veliko koticikov, ki jih je vredno obiskati. Nekaj teh prelepih koticikov, sem imel priložnost obiskati tudi sam. Najbolj opazen med vsemi je zagotovo park Korouoma, kjer sem si lahko ogledal tri prelepe slapove, ki so bili zamrznjeni. Slovijo tudi po tem, da ima vsak izmed treh povsem drugačno barvo. Omembe vredna je še pot do vrha od koder se vidijo slapovi. Pot je sama po sebi zelo naporna vendar je vredna svojega truda. Ko sem šel na ogled slapov sam je ponagajalo še vreme saj je bilo kar -22 stopinj, kar zagotovo ni pripomoglo k temu, da bi pot bila lažja.

Najbolj so me pritegnili miren način življenja domačinov in njihova preprostost. Dobil sem občutek, da so ljudje veliko bolj preprosti, kot pri nas v Sloveniji. Več kot zadovoljen sem bil tudi z zelo dobro urejenim zdravstvenim sistemom ter javnimi prevozi, ki pa jih nisem veliko koristil, saj je podjetje zagotovilo službeni avtomobil, ki mi je bil na voljo skoraj vedno. Všeč mi je bilo tudi na delovnem mestu, kajti prvič sem se preizkusil kako je delati v tujini. K dobremu počutju na delovnem mestu je prispevala tudi mentorica Alita, ki je bila prijetna oseba. Pridobil pa sem tudi na mnogih področjih, med drugimi na znanju angleškega jezika, kjer mi je bil v pomoč tudi OLS tečaj, vendar svojega napredka vseeno nebi pripisal OLSU ampak tamkajšnji komunikaciji z domačini. Če sem kar

dobro razvil svojo angleščino, pa bi Vam lagal če bi rekel, da sem razvil tudi svoje znanje finskega jezika. Moja finščina je ostala na identičnem nivoju kot je bila pred prihodom na Finsko. Naučil sem se zgolj besedo Kiitos, ki pomeni hvala. Razvil sem vsekakor tudi veliko večje veselje do grafičnega oblikovanja, saj sem bil nenehno v stikih z programi kot so Illustrator ali Photoshop. Gotovo lahko trdim, da oba navedena programa poznam veliko boljše kot pred tem. Prepričan sem, da mi bodo nova znanja na delovnem področju zagotovo koristila v prihodnje. Če ne prej pa zagotovo ko bom iskal dobro delovno mesto pri nas v Sloveniji, saj se zadnja leta vse bolj cenijo izkušnje iz tujine. To, da se vse bolj cenijo izkušnje iz tujine je za ambiciozna podjetja vsekakor dobra, saj menim, da tisti, ki se je preizkusil v tujini lahko podjetju nudi več kot nekdo, ki izkušenj iz tujine nima. Na koncu, pa vendarle ne v zadnji vrsti pa lahko povem, da sem dozorel tudi kot oseba. Menim, da mi je ta izkušnja omogočila, da bom veliko lažje šel skozi vse ovire, ki me čakajo v življenju, saj sem zagotovo postal veliko bolj zrel in odrasel, kot sem bil pred meseci, ko sem se odpravljaj na pot. Življenje z ljudmi iz povsem različnih držav in kultur mi je zagotovo odprlo nekatere nove poglede na svet. Če ne drugega sedaj zagotovo veliko bolj cenim drugačnost. Le kako je nebi, če sem živel skupaj s parom iz Sri Lanke, ki je imel v naprej dogovorjeno poroko.

S tem parom in še nekaterimi drugimi sem živel pod eno streho kar nekaj časa. Z nastanitvijo sem bil kar zadovoljen, če odštejemo, da sem se v vmesnem času preselil kar trikrat. Velika razlika med temi različnimi ljudmi se je kazala predvsem v kuhinji. Vsi smo imeli popolnoma drugačne sloge kuhanja. Recimo par iz Sri Lanke je nenehno kuhal z začimbo curry. Mislim, da ni bilo obroka, kadar iz kuhinje ne bi pridišal Curry. Ko je kuhal grški cimer, pa je čisto vsakič pridišalo po zažganem, saj kuhanja ni bil ravno večč. Kljub temu, da sem preizkusil veliko novih jedi iz raznim kultur, mi je slovenska kuhinja zagotovo ostala najbližje izmed vseh.

Mi je pa na srečo ob kopici dela in velikemu številu selitev ostalo tudi veliko časa za spoznavanje njihove kulture in pa seveda hrane. Iskreno, sem od hrane pričakoval veliko več. Le težko mi pade na pamet kakšna vrsta hrane, ki bi se mi zares vtisnila v spomin. Verjetno sem se najbolj zaljubil v karamelne krofe, ki so bili enostavno božanski. Priporočil bi jih čisto vsakemu, ki bo kdaj obiskal Finsko. Najdeš jih praktično vsepovsod. Bolj kot dobra hrana, mi je v spominu ostala slaba hrana. Bilo je veliko čudnih jedi, ki jih recimo doma zagotovo nikoli ne bi poskusil. Med take zagotovo sodijo tradicionalni finski sir Leipäjuusto, njihove mesne kroglice ter pa veliko sladic z skuto in pa seveda cimatom. Imel sem občutek, da cimet mešajo zraven praktično vsepovsod kje je to le možno.

Med svojim bivanjem na Finskem sem prvič v življenju preizkusil tudi kako je biti pozitiven na Covid – 19. Menim, da sem se nalezil v pisarni, saj je šefica zbolela zgolj nekaj dni pred mano. Vendarle pa to, da sem zbolel ni bilo nenavadno, saj, je bila bolna praktično polovica podjetja. Za začetek so me preselili v drugo stanovanje, po tem pa sem naslednjih deset dni

preživel daleč stran od vseh drugih. Na srečo je bilo na podjetju zaposleno tudi dekletko iz sosednje Hrvaške, ki mi je vedno priskrbelo hrano v kolikor je bilo to potrebno. Moji dnevi v karanteni so bili zelo enolični, saj sem večino časa porabil za igranje igrice, delanje nalog za fax ter kuhanje. Če se ne motim sem v teh desetih dnevih tudi pojedel več kot 15 jajc.

Omembe vredne so tudi cene v trgovinah. Največ svojih nakupov sem opravil v trgovini Lidl. Cene so sicer v mejah normale vendar pa vsekakor višje kot pri nas. Razlika v ceni se opazi predvsem pri nakupu svinjskega mesa ali sira. Upam si trditi, da je cena svinjine skoraj dvojno dražja kot pri nas. Ravno iz tega razloga sem se prehranjeval pretežno s piščančjim mesom. Piščančje meso je za razliko od svinjskega zelo poceni. Za kilogram piščančjega mesa je bilo potrebno odšteti zgolj en evro, kar se mi je zdelo v primerjavi z vsemi drugimi cenami izjemno malo. Nakupe sem opravljal tako, da sem trgovino obiskoval redkeje, vendar sem takrat opravil velike nakupe, saj teorija pravi, da je tako ceneje. Zanimiv je tudi odpiralni čas trgovin. Pri nas smo navajeni, da se trgovine odpirajo zgodaj zjutraj. Na Finskem temu ni bilo tako. Trgovine so se odprle po navadi okoli devete ure ali pa še pozneje. To je bilo zame nenavadno, saj sem bil navajen, da lahko že zjutraj ob osmih ali sedmih skočim v trgovino po pijačo oziroma karkoli potrebujem.

Zelo drag je bil tudi obisk slaščičarne. Za kos torte in kakav, za katerega bi pri nas odšteli kakšne štiri evre, je bilo tam potrebno odšteti skoraj osem. To je dvojna cena v primerjavi z našimi. Na koncu lahko povzamem, da so cene na Finskem višje kot pri nas, vendar pa je življenjski standard veliko višji, saj so tudi plače veliko boljše.

Na zelo visokem nivoju imajo tudi zdravstveni sistem, kjer so finci svetlobna leta pred slovinci. Menim, da bi se zagotovo lahko vzgledovali po njih vsaj kar se tiče zdravstva. Ravno tako menim, da zdravstvo ni edina stvar v kateri bi se Slovenija lahko vzgledovala po Finski.

So pa me razočarale cene letalskih kart. Za let do Rovaniemija sem odštél več kot 250 evrov, prav tako pa zelo podobno cifro za pot nazaj. Tukaj je potrebno všteti tudi več kot enajst urno čakanje na letališču, saj bi v nasprotnem primeru karte bile še veliko dražje. Če bi si želel let, pri katerem ni postanka, bi moral plačati za enosmerno karto več kot 250 evrov, kar zajema skoraj polovično mesečno Erasmus štipendijo. Menim, da so te karte v primerjavi s preostalimi kartami po svetu ekstremno drage, saj na nekatere konce sveta lahko letiš že za nekaj več kot 10 evrov. Ne vem sicer ali so te cene tako visoke zaradi trenutne situacije po svetu, vendar upam, da bodo te cene v prihodnjih letih postale nižje. Enako pa upam tudi za cene na Finskem, saj bi povprečen slovenec za eno tedenski dopust na Finskem rabil varčevati kar nekaj let, da bi si ga sploh lahko privoščil, saj so stvari za turiste izjemno visoke. Tu govorim predvsem o prenočiščih in pa aktivnostih, da katerih lahko turisti dostopajo zgolj preko raznih turističnih agencij in pa posrednikov.

Osebnost sem imel na Finskem najraje popoldanske sprehode. Zaradi prelepe okolice so bili takšni sprehodi vselej več kot prijetni. Izjemno zanimivo je bilo hoditi tudi po zamrznjeni reki, kjer si vselej rabil biti pozoren, da te kakšno vozilo ne povози, saj so reko nekatera manjša prevozna sredstva uporabljala tudi kot cesto. Vendarle je bilo na reki več kot pol metra ledu. V spominu mi bo zagotovo ostal tudi polarni sij. Videlo se ga je le redko, vendar, kadar se ga je, je bil več kot čudovit. Ustvariti mi je uspelo tudi nekaj dobrih slik.

Potovanje si bom zagotovo ohranil v lepem spominu, saj ne doživim vsakič nekaj temu podobnega.

Ta izkušnja v tujini mi je zagotovo dala motivacijo in veselje, da nadaljujem delo v tej smeri. Upam, da bom Erasmus lahko koristil še kdaj, saj ti nudi veliko dobrega. Kar me je ob vsem presenetilo, je bilo to, da je podjetje sestavljala skoraj zgolj samo moja starostna skupina. Pričakoval sem več starejših, vendar nas je bila večina stara okoli dvajset pa tja do trideset. Starjših skorajda ni bilo, če odštejemo glavne. Menim, da to mogoče ni najboljša, saj tudi mi mladi potrebujemo nekoga s izkušnjami, da nas lahko usmerja in vodi, saj se velikokrat znajdemo v situaciji, ko bi nam prišel prav kdo izmed starejših. Vsekakor pa velja poudariti, da ta izkušnja na Finskem ne bi bila tako dobra, v kolikor ne bi imel tako dobre podpore v mentorici Nini Turčin, ki je bila na voljo z nasveti in rešitvami praktično vedno, kadar sem jo potreboval. Zato tudi njej ena velika zahvala za to lepo izkušnjo. Kiitos.

Samo Temlin Kranjec

